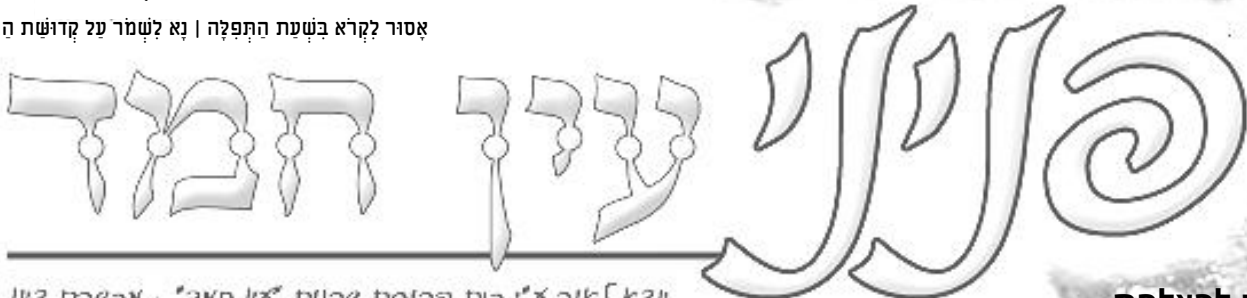

פְּרֻשֶׁת בְּהַר | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חא"ג - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּהַר - יֵלֵד מְגֵלָה אוֹתוֹת מְצוּקָה

"וְכִי יִמּוֹךְ אַחֲרָיִךְ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחֵי עִמָּךְ" (ויקרא כה, לה)

הקיר נרטב והילדים חלו, ואשתי עובדת, והוא צריך לדאוג לילדים ולקחת אותם לרופא. הרב שמע והזדעזע, והביע את רצונו לראות את הדירה. הם הלכו לשם, וראה הרב שאכן המצב נורא ואיום ובלתי נסבל לגור שם ובפרט משפחה ברוכת ילדים.

אמר לו הרב: "אתה חייב להחליף דירה". ענה התלמיד: "אין לי כסף". אמר הרב: "אם חייבים, אז אפשר". אמר התלמיד: "אבל אני בקושי גומר את החודש". אמר לו הרב: "אז יוצאים לעבוד. אתה התחייבת לאשתך בכתובה לדאוג לה למגורים". התלמיד חיפש עבודה תורנית ומצא תפקיד לשמש כמשגיח בישיבה ומשם צמח לתלמיד חכם גדול.

כאשר בעלי המוסר מספרים זאת הם אומרים: בבית הרפואה חדרים רבים ובהם שוכבים עשרות חולים. לכל חולה יש מעל ראשו לחצן מצוקה, וכשהוא לא חש בטוב, הוא לוחץ ונדלקת נורה בחדר האחות.

כל זה נפלא כאשר האחות מסתכלת על הנורות, אבל כאשר היא עסוקה בהכנת קפה, או בשיחה עם חברותיה, והנורה מהבהבת בינתיים החולה עלול חלילה למות.

כל בן או תלמיד לפעמים משדר אותות מצוקה, הוא לוחץ על לחצן מצוקה. כאשר מתחצף- זה איתות מצוקה, וכשהוא מדוכדך- זה איתות מצוקה. אבל היכן ההורה או המחנך שיקלטו את האותות האלו?

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כתוב במדרש: "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל" (תהלים מא, ב). וצריך להבין, מה שייך לשון השכלה אל דל? אלא אשרי מי שמשכיל ומחפש מעצמו לראות מה חסר לדל.

לפעמים העני מתבייש לספר שהמצב דחוק, ולכן צריך להיות חכם, ולדעת לגלות מי הוא העני שאין לו ומתבייש לבקש, וכפי שידוע, שצריך שיהיו אנשים ממונים בכל קהילה, לחפש מי הם האנשים העניים ולדאוג להם.

"וכי ימוך אחריך"- גם בני נקראים אחים. אם ילד לא מתקדם בלימודיו כמו שצריך, או שהוא מופנם, צריך בחכמה לראות מה חסר לו ומה מעיק עליו, ומה גורם לו להיות כך.

ואם חלילה מכים אותו, גוערים בו וצועקים עליו, גורמים לו לבלבול עוד יותר גדול, ולקשיים עוד יותר גדולים בריכוז. כל ילד רוצה ללמוד ורוצה להיות טוב.

אלא שיכולים להיות גורמים רבים שבגללם הילד לא מצליח להתרכז בלימוד, ולכן המחנך צריך להיות "משכיל אל דל"- להיות חכם ולגלות את הסיבה לכך. ייתכן שיש לו ראש חלש והוא צריך שיסבירו לו בסבלנות ויחזרו איתו יותר פעמים. כל ילד זקוק שיאירו לו פנים ויגלו כלפיו סבלנות, ורק על ידי כך הוא יבין ויצליח.

מסופר על ר' אליהו לופיאן זצ"ל, שכאשר ראה את אחד מתלמידיו שהיה נשוי מאחר לישיבה באופן קבוע, התעניין לסיבת הדבר. סיפר התלמיד שהוא גר בדירת מרתף ישנה, ובחורף נורא ואיום שם, והגשמים חדרו לשם,

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה דביר בן נלי רחל
רוזה בת מרגריטה מזל חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל הענינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נוסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ואט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאלו בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

05/05/2018		כ' אייר תשע"ח	
פרשת בהר			
הפטרה: "ויאמר ירמיהו"- ירמיה ל"ב			
ה"ת	יציאה	כניסה	י"ב
20:50	19:59	18:46	
20:47	19:57	19:04	ת"א
20:50	19:59	19:06	חגיגה
20:47	19:57	19:04	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליד אלחנן רפאל בן אריס וליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק ד'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר להשתמש בטוסטר גם למאכלי בשר וגם למאכלי חלב לסירוגין וכן מה דין מצנם?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

טוסטר חלבי, אסור לחמם בו פרוסות לחם על מנת לאוכלם עם בשר. טוסטר שעשוי מחלק עליון וחלק תחתון, יש לייחד אותו לחלבי או לבשרי בלבד. ויש מי שהתיר אף כאשר המכשיר חלבי ורוצה להניח בו סנדוויץ בשרי, ידליק קודם את המכשיר כעשרים דקות, ולאחר מכן יעטוף בנייר כסף היטב. **מקורות:** שו"ת מנחת יהודה-שטרית ח"ב (חיו"ד סימן ז) כיוון שהמאכלים מצופים בנייר כסף, והנייר לא בולע, כיוון שאין בו לחלוחית, ואף המאכלים יבשים - ובפרט שהטוסטר לא סגור לגמרי, ויש מקום לזיעה לצאת.

טוסטר, שיש לו שני חלקי פלטה - עליון ותחתון, ואפשר להפוך את הפלטה העליונה והתחתונה, אסור לייחד צד אחד חלבי והשני בשרי. **מקורות:** שו"ת שערי עזרא- בצרי ח"ב (סימן נז) כיוון שהחלק העליון נחשב כמכסה לחלק התחתון, ואין ליתן מכסה של סיר בשר לקדירת חלב.

הרוכשים תנורי בישול ואפיה קטנים (טוסטר אובן), המשמשים להכנת מזון, המונח בגלוי על גבי מגש נשלף, עליהם להחליט ולקבוע מתחילה את השימוש בתנור לסוג אחד ללא שינוי. אולם, אם משתמשים בו לאוכל הנמצא אך ורק בתוך כלי סגור הרמטית, רשאי להשתמש בו לחילופין לכל סוג מזון.

שְׁמִירָה פְּהִלְכָתָה

סופה נדירה פגעה בתחילת החורף בשנת ה'תשע"ו ברבים מאיזורי הארץ, ובעיקר במושבי השרון. מלבד הפסקות החשמל, שהטרידו קשות את תושבי הערים כפר סבא ורעננה, ויתר יישובי השרון, פגעה הסופה כמעט בכל המטעים והשדות של מושבי האיזור, ובאחדים מהם לא נותר דבר, וכל הגידולים הלכו לטמיון. זמן קצר לפני כן שתל החקלאי מר יצחק חדד קישואים. עמיתיו, שלא שמרו שמיטה שתלו בתחילת חודש אלול, ובעת התרחשות הסופה הבשילו קישואיהם, בעוד קישואיו של חדד היו בתהליך גדילה ראשוני. לא צריך להיות אגרונום, כדי להבין ששדותיו של שומר השמיטה מ'עולש' אמורות להיפגע באופן קריטי הרבה יותר מאשר עמיתיו.

זאת ועוד, ברצותו להרוויח זמן, זרע את הקישואים לא בחממות סגורות, כמקובל, כדי להצילם מברד ומקור, אלא בערוגות פתוחות וחשופות. לקראת סיומה של הסופה, הייתה מכת ברד את איזור השרון, שהרסה לחלוטין את מה שנשאר עד אז. מוקד הסופה היה בשטח החקלאי של המושבים 'עולש', 'בארותיים', 'ניצני עוז', ושכניהם. הנזק שנגרם היה עצום. כשיצא מר יצחק חדד בבוקר שלאחר הסופה, והתניע את הטרקטור כדי לבדוק, מה עלה בגורל הקישואים שלו, לעגו שכניו במר ליבם: "האם הינך חושב, שנתר משהו שלם בשדותיך? אם אצלנו הכל נגמר, אצלך - על אחת כמה וכמה".

אבל מיודענו מלומד בניסים עוד מהשנה השישית. הוא יוצא לשדות, ואינו מאמין למראה עיניו. כל הקישואים נותרו שלמים, ללא פגע. מכת הברד דילגה, על כל שדותיו, למרות שהשטחים שבבעלותו אינם 'נטועים' ברצף, אלא חלק פה וחלק שם, משני עברי התוואי הראשי המוביל מנתניה לטול כרם (ציר 57). מכת הברד הכתה כמו במצרים, כשהברד 'יודע' בדיוק איפה להכות, ואיפה לא. ואפשר כבר להבין לבד, באיזה מחיר נמכרו הקישואים שלו, שהיו כמעט היחידים בשוק באותה תקופה... (מעובד מתוך 'קול ברמה')

מידת השבוע: יסוד (שבוע שישי)

צדיק המרכבה למידה: יוסף הצדיק איבר המרכבה למידה: ברית קודש

הגדרת המידה: יסוד נקרא 'כל' כי הוא כללות ויסוד לכל המידות. ונקרא 'שלוש', כי מידה זו בלבד הוא המחזיק ברכה לעולם. גם תוכנו שמירת ברית- ברית הלשון, ברית הלב, ברית המעור. **עבודה עיקרית:** מידת התאוה לעריות

יום בחודש	יום לעומר	מידה פרטית	מידה ממ"ח קנייני התורה	הנהגה הפרטית ליום
כ"א	ל"ו	חסד	אינו שמח בהוראה	יקדים צרכי חבריו לצרכי עצמו, ויכוון במצוותיו שהקב"ה ישפיע טוב
כ"ב	ל"ז	גבורה	נושא בעול עם חברו	יתגבר על רצונותיו ותאוותיו שהם מאהבת עצמו, ויכוון רק לשם שמים
כ"ג	ל"ח	תפארת	מכריעו לכף זכות	ילמד על שמירת הברית, ולא יסיח דעתו מלימודו ובפרט מענייני קדושה
כ"ד	ל"ט	נצח	מעמידו על האמת	יוסיף תמיד בקדושה וצניעות, ויכין עצמו תמיד לניסיון בשמירת הברית
כ"ה	מ'	הוד	מעמידו על השלום	יותר לאחרים למען השלום, ויזהר לא לגרום מחלוקת על-ידי הנהגותיו
כ"ו	מ"א	יסוד	מתיישב לבו בתלמודו	יטהר עצמו תמיד כראוי (נט"י, רחיצה, מקווה), יתרחק מתענוגים כדי להתקדש
כ"ז	מ"ב	מלכות	שואל ומשיב	יתפלל תמיד על הקדושה ושמירת הברית, וישמור פיו מכל דיבור אסור

הדגשות מיוחדות: זהירות מהסתכלות בעריות, מהרהורים רעים, ומכל מיני קרי. ובפרט- שתשמישו יהיה בקדושה. (וספרתם לכם)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
תורה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א2 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

האדמו"ר הרב מרדכי שרגא פייבוש פרידמן מהוסיאטין זצ"ל- נולד בכ"א יאיר ה'תקצ"ד (1834) בסדיגורה שברומניה כבנו השישי וכבן זקונים של אביו. נקרא על שם דוד זקנו הרה"ק רבי מרדכי מצ'רנוביל. אביו העיד עליו כי נשמתו הינה גבוהה שלא הייתה בעולם כבר אלפיים שנה! כבר בילדותו נודע בשקדנותו המופלאה. ארבעה חודשים לאחר נישואיו נפטר אביו. בתחילה ישב יחד עם אחיו וכיהן בפוטיק, ועל אף שהיה צעיר האחים היה הראשון שעזב. בשנת ה'תרי"ב (1851) בהיותו כבן שבע-עשרה שנה בלבד, החל לשמש כאדמו"ר בעיירה מיקוליניץ. שם התחיל להנהיג את חסידיו במשך שלוש שנים. תוך זמן קצר התפרסם כל כך עד שהאדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז (ה'דברי חיים) בא לראותו.

בשנת ה'תרט"ו (1854) עבר לסטריסוב. בשנת ה'תרכ"ה (1865) בהיותו בן שלושים עבר להוסיאטין שבאוקראינה יחד עם חסידיו ומשפחתו. לפני בואו הייתה בעיר זו קהילה קטנה מאוד של יהודים, אך עם בואו החלה הקהילה לגדול ובמקביל החלה העיר להתפתח. רבינו הקים את חסידות הוסיאטין ועמד בראשה כאדמו"ר הראשון של חסידות זו. הקים מקוואות, בתי כנסת, בתי מדרש, בתי ספר וכל התשתיות הדרושות, כדי לקיים אורח יהודי. מסופר כי נשמות רבות פנו אליו כדי לקבל את תיקונן. נפטר בכ"ב אייר ה'תרנ"ד (1894) בהוסיאטין שברוסיה. חי כ-60 שנים. בנו, ר' ישראל המשיך את דרכו והיה לאדמו"ר השני של חסידות זו.

סבא (מצד אביו): ר' שלום שכנא מפראהביטש. **אביו:** האדמו"ר ר' ישראל

פרידמן מרוז'ין. **אמו:** מרת מלכה. **אשתו:** מרת ברכה דינה בת רבי דוד צבי קובלנסקי (בת אחות אמו, בנותיו של רבי משה אפרתי מברדיטשוב- נישא בשנת ה'תר"י 1850). **מרבותיו:** אביו, ר' ישראל. **בניו:** האדמו"ר ר' ישראל (בנו בכורו, שימש כאדמו"ר השני של חסידות הוסיאטין. נקרא על שם סבו האדמו"ר ר' ישראל), ר' שלום יוסף מהוסיאטין (נישא למרת חיה, בת ר' אפרים מרגליות ממאצ'וב. הסתלק לבית עולמו בחיי אביו). **בנותיו:** מרת גיטל (נישאה לאדמו"ר ר' יצחק מאיר העשיל מקופיטשניץ, מייסד החסידות), מרת חווה (נישאה לאדמו"ר ר' מנחם נחום פרידמן מבויאן צ'רנוביץ').

○ יפר כ"ק אדמו"ר רבי יצחק מהוסיאטין זצוק"ל: "הדודה גיטלי מאנזאהן ביתו של הס"ק מרוז'ין סיפרה, שאחיה, האדמו"ר הזקן ר' מנחם נחום פרידמן משטפנשט ביקר אצלה כשנתיים לפני פטירתו, ואמר לה בזה הלשון: 'יש לי ב"ה אחים חשובים', והחל לפרט בחינותיהם. 'אחי מסדיגורא- רוצה ויכול. אחי מליעווא- יכול ואינו רוצה. אחי מטשורטקוב- אילו הייתי הבורא עולם, הייתי מוסר בידו את הנהגת העולם, כדי שלא יטרידני בבקשותיו התדירות עבור בני ישראל. אחי מהוסיאטין- בעת אמירתו 'שמע ישראל', יכול הוא להחיות מתים!'. ובסיימו את דבריו שאלה אותו אחותו: 'אמור נא אחי ובאיזה בחינה אתה בעצמך?'- 'לי די בזה, שיש לי אחים כאלה', השיב לה".

כשרבי שלמה טלינגטור סיפר את הדברים לפני זקני זי"ע, ענה זקני ואמר: "כן, כן, נכונים הדברים. בחצר ההויף בהוסיאטין חפרו פעם בור עמוק, ואחד מאנשי החצר בא לראות ולבדוק את הבור, וקשר את עצמו לחבל, שהיה קשור לסביבות הבור, והחל להשחיל את עצמו לתוך הבור. לפתע נשבר החלק העליון של הבור וניתק את החבל, והאיש נפל מגובה רב לקרקעית הבור, וכאשר הוציאוהו- לא היתה בו רוח חיים. רצו מהר אל רבינו לספר לו את אשר קרה, ולקח הצדיק את הדבר לליבו", כאן הפסיק זקני את סיפורו ושתק כמה רגעים, ואחר כך ענה ואמר, כאשר בת שחוק על פניו, "הוסוף היה, שהיהודי שלא הייתה בו רוח-חיים קם ונשאר בחיים". (שיח יצחק, הוסיאטין, עמ' קמ"ו)

באחת הפעמים ישב רבינו במוצש"ק דבוק ברעיונותיו הקדושים כדרכו בקודש. משמשו הגיש לפניו את החמין במוצאי שבת, כוס קפה, אבל רבינו כלל לא הרגיש בדבר, וכוס הקפה התקררה לגמרי. המשמש הכין כוס קפה בשנית עבור הצדיק, אך המקרה חזר בשנית, וכוס הקפה התקררה. כשהעיר המשמש לרבינו, שכבר הביא פעמיים כוס קפה לצדיק, ורבינו אינו שותה, אז התעורר מדביקותו ואמר למשמשו:

"הנה כשהנשמה יתירה יורדת למטה בערב שבת לשכון אור בתוך גוף האדם, הנשמה שבתוך האדם מבקשת מהנשמה יתירה שיעשה לה טובה נפשית, וכשמגיע מוצאי שבת, והנשמה היתרה מוכנה לעלות למקור מחצבתה, שואלת הנשמה שבאדם את הנשמה היתרה, אם היא עשתה לה טובה. ואם התשובה היא חיובית, הרי טוב, אבל אם הנשמה היתרה אומרת, לא די שלא עשיתי טובה עבורך, אלא אפילו עבורי לא עשיתי כלום, ואולי גם קלקלתי, הרי אז מתחילים הנשמות לבכות נורא". וסיים רבינו בלשון קדשו: "כששומעים את הבכיה, איך יכולים לשתות!?" (נר ישראל-רוז'ין, ח"ה עמ' רצז)

○ יפר הרה"ח ר' משה מעד ז"ל ששמע מחסידים שהיו בשעת מעשה, שפעם אחת נסע רבינו לטייל והגיע למקום מסוים. ירד הרה"ק מהעגלה ושלח את הגבאי שיגש לכוורת של דבורים, שהייתה שם ויפתח אותה. הגבאי פחד מאוד לעשות כן, שהרי הדבורים יצאו נגדו ועלול הוא להיעקץ, אבל לא הייתה ברירה, שהוצרך לציית להרה"ק. ניגש הוא אל הכוורת ופתחה, וברח תיכף. כשפתח את הכוורת לא יצאו דבורים, אלא נחש מסוכן מאוד. הרה"ק עמד וסמך את סנטרו על מקלו. הנחש ניגש אל הרה"ק וסיבב גופו לפני הרה"ק עד שראשו היה נגד פני הרבי. הרה"ק הסתכל על הנחש, והנחש הסתכל על הרה"ק, ותיכף הנחש נפל מת. לאחר מכן עלה רבינו לעגלה ואמר לגבאי השני: "הוא היה אברך טוב, אבל מעט גאוה הייתה בו". (שיח זקנים, ח"ד עמ' י"ד).

ענייניה הרוחניים של הקהילה - ואף על דברים, שעומדים מדי פעם על סדר היום. באותו יום בו הגיע ראש הקהל, היה אבא שרוי בעצב רב. שעה קלה קודם ביקר בבית אחד מראשי המשפחות המסוכסכות, והטיח בו דברים קשים. בעיקר הייתה טענתו - למה הרב שותק? אבא בשום אופן לא רצה להתערב.

ר' שלום הפציר באבא לנסות להשכין שלום בין הצדדים. הוא תיאר בצבעים קודרים מה קורה בחוץ, איך אש השנאה והמחלוקת אוכלת כל חלקה טובה. "תן לי רשות", ביקש ר' שלום. "אנסה לגשר בין הצדדים. הרב הרי יודע, שיש לי כוח והשפעה, אולי אצליח לעשות משהו?". אבא הביט בו ואמר: "ר' שלום, תסתכל עליי. אני ראובן בן מלכה, שרוי בימים אלו בצער גדול, ואיני צריך לפרט לך מדוע. אני מבטיח לך, שאם אתה מושך את ירך מכל העסק הזה, שלושת ילדיך הזקוקים לזיווג הגון, יביאו בשורות טובות עוד השנה".

"אני", אמר אבא, "שמתי מחסום לפי, וגם אתה תעשה כמוני ומעשים אלו בוודאי יעוררו הרבה רעש בשמים ויפתחו לך שערים, זאת בתנאי שאינך מוציא מפיו אף לא מילה אחת בעניין זה". ר' שלום פרץ בבכי נסער. שלושה בחורים מבוגרים היו לו בבית. הגדול התקרב לעשור השלישי לחייו, הצעיר יותר היה בן עשרים ושבע. אחריהם השתרכה שיירה של בנות. צערו היה גדול מאוד. בניו הלכו לשמחות חלאקה ובר-מצווה לילדיהם של החברים, ואילו אצלו- השעון כאילו עצר מלכת.

ר' שלום התרגש מאד מהברכה, ענה 'אמן' בקול ופנה ללכת לביתו. "אעשה כדברי הרב ומן השמים ירחמו". הוא האמין בכל ליבו, שברכת הרב תתקיים במלואה, ובעזרת ה' השלום והשלווה יחזרו לשרור בעיר כתחילה. דא עקא, המצב בשכונה רק הלך והחמיר, שכנים באותו הבניין לא דיברו ביניהם. הורים נאלצו להוציא את ילדיהם ממוסדות החינוך, מחשש להתנכלויות של הצד השני. ר' שלום, ראש הקהל, כבר לא היה מסוגל לראות את המצב בקהילה, אבל זכר את הבטחתו של הרב.

יום אחד קרה הנס. בנו בכורו של ר' שלום התארס. השמחה הייתה עצומה אבל מהולה בעצב. רבים מהקהילה לא הגיעו לאחל מזל-טוב למחותנים. איש לא ידע על הבטחתו של הרב לר' שלום. כמה חודשים חלפו מאז, ופתאום - נס. הלא יאומן קרה. בנו השני התארס למזל טוב. בשמחה הזו כבר היתה נוכחות יותר מורגשת של בני הקהילה. כולם איחלו לו, שבקרוב ממש יזכה גם בנו הצעיר לשידוך טוב. יום רדף יום והשקט והשלווה חזרו אט אט לעירנו.

באחד הימים נתלו בבית הכנסת, מודעות חגיגיות הקוראות לסיום מסכת שעורך מר ח' (ראש משפחת הסכסוך). מסיים המסכת עלה לומר את ההדרן. מר ח' נטל את המיקרופון בידו, הוא פרץ בבכי קורע לב. "עברנו תקופה קשה", הוא השתק, "כולם ביחד, וכל אחד לחוד. הודו לה', שהכל מאחורינו. נשתדל להביט קדימה אל הטוב, שמצפה לנו, בתפילה ובתקווה לימים טובים, שעוד יבואו".

הוא סיים את דבריו, וכולם ניגשו ללחוץ את ידו. התרגשות עצומה הייתה בקהל. המעמד נמשך עד שעה מאוחרת בלילה. ר' שלום נעדר מאותו מעמד אבל כולם הבינו למה. למחרת, שתו איתו יחד לחיים לרגל אירוסי בנו השלישי, בשעה טובה ומוצלחת!

להלן סיפור המעובד מתוך 'האמנתי ואדברה', ויש בו כדי ללמדנו כי כשהאדם מצליח לשמור על פיו, גם כאשר יש לו מה לענות- ידע, כי בורא עולם משלם ופותח את כל השערים עבורו.

אנחנו מתגוררים באחת ממדינות דרום אמריקה. אבי שיחיה, משמש כרב קהילה מכובדת ועשירה. בין חברי הקהילה נמנים אנשי עסקים ואילי הון, לצד אברכים חשובים תלמידי חכמים בעלי משפחות ברוכות, שתורתם אומנותם. אבא ניחן באופי מדהים. מחד גיסא, הוא בעל רגש חם, היודע ומבין לליבו של הזולת, ומאידיך גיסא, תקיף הוא בנושאים, שאסור להתפשר עליהם מבחינה הלכתית ומוסרית.

אבא היה אהוב על חברי הקהילה. אנשים ראו בו אישיות מורמת שאפשר להתייעץ עימה בנושאים כלכליים סבוכים ובענייני השעה, כמו חינוך הילדים והנהגת הבית. החיים בקהילתנו התנהלו על מי מנוחות. שימשנו סמל לקהילות אחרות, בעיקר באחדות ששררה בינינו. היינו כעין משפחה אחת גדולה ותומכת. הילדים למדו והתחנכו במערכת מוסדות לימוד אחת, ת"ת וישיבות כמו גם בית ספר לבנות וסמינר בית יעקב.

הכל נמשך, עד לאותו יום נורא, שבו פרצה אש המחלוקת. אף אחד לא יודע להצביע בדיוק מה הייתה הסיבה למריבה הקשה. גם היום, במבט לאחור, אינני זוכר במדויק את הפרטים. דבר אחד אינני מסוגל לשכוח, את עוגמת הנפש העצומה, שנגרמה לאבא. שתי משפחות מנכבדי העיר, אנשים שתורמים סכומים לא מבוטלים לקופת הקהל, הסתכסכו ביניהן.

בתחילה, התנהלו הוויכוחים על אש נמוכה, בחדרי חדרים. אולם עד מהרה הדי המריבה יצאו מכלל שליטה. אנשים בעלי כוונות טובות, ניסו להתערב ולהשלים ביניהם, אבל לא הצליחו, ומה שגרוע יותר, שקהילתנו התפלגה לשניים. זה סובר שהצדק עם המשפחה הראשונה ואלו השני סובר שהצדק עם המשפחה השנייה. כמויות גדולות של רכילות ולשון הרע נשמעו מכל עבר, לא שמנו לב, שאנחנו נסחפים.

בימים ההם, היה אבא מסוגר בבית, ומסרב להאמין למצב האיום, שאליו נקלעה קהילתנו. לאורך כל הדרך, שתק שתיקה מופלגת, למרות שרבים ביקשו לשמוע, במי הוא מצדד. כל משפחה שלחה שליחים לאבא לדבר על לבו, בתוספת בקשה שיחתום על חרם נגד המשפחה השנייה. אך למרות הלחצים, הוא בחר לשתוק ולא להתערב. שתיקתו הרועמת של הרב, רק הרגיזה את בני העיר והעלתה את מפלס הרכילות.

עד כדי כך, שאבא נהיה גם הוא נושא מדובר במריבה. אנשים השמיצו את אבא. למעשה, בגלל שתיקתו החמיר המצב מיום ליום. יום אחד נקש על דלת בית הוריי, ר' שלום, ששימש כראש הקהילה. אדם משכמו ומעלה ומקובל על כולם ת"ח בקנה מידה עצום, לצד היותו עשיר מופלג. ממש תורה וגדולה במקום אחד. הוא מצא לנכון לבוא אל אבא ולנסות לראות יחד עמו, מה אפשר לעשות במצב הנוכחי.

אבא נהג להתייעץ בהרבה נושאים עם ר' שלום. על אודות

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביה רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בת חסיה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>
--	---

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל ליסף בן פרחיה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>
--	---